

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Puellæ obsessæ miseria & nobilitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Mart. Delr. 3.
p. Disquis.

& à Delrio recitatur. De Agnis Dei integer Vincentij Bonardâ liber extat. Vnicum hîc exemplum interferam, in quo vnico varia remedia cacodæmonis pellendi, per Exorcismos, per peregrinationes, per D. Virginis patrocinium, per orationes piarum, &c. indicantur; sed præcipuè, quàm cauendæ sint imprecationes, & diabolorum inuocationes: quod à me ad populum aliquando, non sine fructu, est recitatum.

C A P V T X L I.

Damonis, Oetinga in Bauaria ejecti, luculenta historia, qua ostenditur, DEVM non tantum, per hunc spiritum, plectere peccantes, sed etiam vim suam, suorumq;, & maximè B. Virginis Maria demonstrare.

I.

D Martinus Eisengreinius in lib. de veteri sacello B. Virginis apud Oetingam c. 14. Valentin. Leichtius in Viridario regio lib. 2. c. 111. alijque scribunt, quod ego ipse adhuc puer sapius audiui referri à compluribus, qui interfuerunt, & iam narraturus sum. Anno 1570. Augustæ, apud perillustrem Dominum Marcum Fuggerum seniore, in gynæceo, Virgo nobilis septemdecim circiter annorum fuit, nomen illi erat Anna de Bernhausen, cui nec auorum profapia, nec frontis forma defuit. Verè 1. Cor. 2. 11. dicitur: *Quis hominum scit, quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui in ipso est?* Heu quoties latet anguis in herba? quoties sub clypeo absconditur fida? sub Angeli vultu diabolus? Nam etiam illa puella aliud vultu præ se tulit, aliud in pectore circumtulit; quæ octo totis annis, & adeò ab anno nono ætatis, à diabolo infesta fuit. Diu versipellis latuit, donec & potestas, & numerus malorum hospiti-um cresceret. Nam, vt in Euangelio de alia quapiam legimus, septem in illam nequam spiritus intrauerunt. Hi, possessione accepta, varijs ex ea linguis loqui, occulta hominum peccata pandere, iacere scommata, reuelare absentia, non rarò etiam puellam humi affigere, aut de terra in altum rapere solebant, vexatamq; non rarò pro mortua relinquere: Miseranda res fuit, nobilem

nobilem puellam, innocentiae aënos vix egressam videre tam metuendis modis tortam, spumantem, eiulantem, & cum ad se rediret, suam miseriam acerbissimis lachrymis deplorantem. Cum enim à Furijs Auernalibus agitaretur, attentè noctes dièscue custodienda fuit, ne vel seipsam, vel alios læderet. Quæsitæ sunt varia remedia. Lectæ pro ipsa Missæ, datæ eleemosynæ; vota Superis facta; quin & ipsa, cum quietior esset, Deum orauit ardentè; confessæ est de peccatis assiduè. Eucharistiam summa cum pietate sumpsit. Omnia frustra. Non omnis morbus ex omni curatur medicina, nec omnis diabolus, omni modo pellitur. *Hoc genus demoniorum non eicitur, nisi per orationem & ieiunium.* Matth. 17, 21. Itaque quidquid remedij adhiberetur, semper redijt diabolus, & cum diabolo tormenta quoque. Exorcismi ipsi diu frustra tentati. Donec vir notæ non minùs pietatis, quàm eruditionis, Petrus Canisius Soc. IESV Sacerdos, post ieiunia & orationes multas, exorcizando tandem sex ex ea Augustæ dæmones eiecit; septimus pertinaciter hæsit, quem ipsa DEI MATER, puellæ in deliquio jacenti apparens, dixit, non nisi in Oettingano suo sacello exiturum. Ita nimirum DEVS voluit MATREM suam honorare. Quam rem puellæ domini, quo erant zelo, censuerunt non negligendam.

Igitur Anno 1570. die 21. Ianuarij Perillustri vir Marcus Fuggerus eiusque coniux, P. Petro Canisio comitante, sub vesperam, Annam Bernhauffianam, Oettingam adduxerunt, spe pleni, Diuina gratia & Deiparæ auxilio, illam dæmone liberandam. Vt primùm è curru descensum, itum est ad sacrum sacellum, vbi Lauretanæ B. V. Litanis decantatæ sunt. Nec eo die quidquam aliud tentatum. Sequenti, hoc est 22. Ianuarij die, Fuggerus, coniux & alij, facta confessione, & sacra synaxi refecti, Deum, pro liberatione puellæ, sub duobus sacris, enixè rogarunt. A prandio Canisius, in eodem sacello, præsentibus 14. vel 15. non infimæ notæ viris feminisque varia cum infessa colloquia habuit, eamque commonuit apparitionis factæ, in qua B. V. ei promiserit liberationem; si Oettinganam voueret peregrinationem, cum calice offerendo. Tum omnes flexis genibus diuinam opem inuocârunt; & præeunte Canisio, Confessionem

II.